

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 10

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: Lyngene og mosing

Oppskr. av: G. Gjerboe

(adresse):

Helgja

Fylke:

Telemark

Herad:

Holla.

Bygdelag:

Helgja

Gard:

Gjerboe

G.nr.

53

Br.nr.

3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Lyng.

Lyngmarkene er meget små i Holla. Den mest utbredte er blåbær (*Vaccinium myrtillus*). I svært fåre av med lite grasbeite kan man se at kuer som løper i skog tar litt av denne lyng.

Gjelden er steintryta (o. uliginosum). I store skogbeita kan kua også ta noe av denne.

Nære alm. er tyrbær (o. *vetis idaa*). Denne lyng er ikke som mat av noe dyr.

Melbær (*Arctostaphylos uva ursi*) er meget sjelden her. Ingen dyr eter den.

Ja har vi ulla og kulling (*Calluna vulgaris*) som saiene nippe litt i, da Holla hadde saue.

Jeg har aldrig hørt at noen av disse lyngarter samles inn som fôr til dyrene.

Det er mulig at noen tidlig om våren er drevet tilskops for å livnære seg og at de da ved via av seljgrein, vidje- grein og bjørkeris også har funnet ulla og kulling.

1761

Mosina.

Mose blir bare nytta i nåddår.

Jeg vet ingen som samlar mose i de jevne åra.

Her brukes ikke andre moser enn reinmose. Og av denne er her sparsomt. Den samlas inn om våren i lukkig vær. Den legges i baljer sammen med høytø, røna laud, potetkrell og endog kvinn og hestemink. For denne røna slætt kokende vann og kria synes å like den. Dette blir gjort bare i våren.

Ytterbø 3/5 1948.

J. Ytterbø.

1761

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING